

med Bræder at adskille en Del af Loftet fra den øvrige Del og skaffe dette Rum — det er et Rum, ikke en Kasse — det fornødne Lys ved at slaa et Hul i Taget og anbringe et Vindue der. Jeg finder, at det er en meget forsvarlig midlertidig Foranstaltning. Imidlertid er der nu truffet Forberedelser til Opførelse af en Tilbygning til Skolehjemmet, hvor man da foruden Gymnastik- og Sløjdløkalene vil anbringe det paabudte Rum til Indespærring af Børn, hvor saadant maatte paakræves. Naar det ærede Medlem særlig ankede over, at der skulde være anvendt overmaade mange Prygl paa Gelsted Børnehjem, stemmer det ikke med, hvad der foreligger for mig. Det skal i alt Fald anføres, at Overinspektøren har meddelt mig, at han ved Gennemsyn af Straffeprotokollen for Tidsrummet mellem hans 2 sidste Besøg paa dette Børnehjem, 1. Juli 1907 og et tilsvarende Tidspunkt 1908, ikke har fundet et eneste Tilfælde af Anvendelse af Prygl.

Det ærede Medlem ankede dernæst over Forholdene paa Landerupgaard og krævede Bestyreren der, Hr. Møller, fjernet. Han anførte som Grund dertil, at af 100 Drengene have i Aarets Løb de 73 faaet tildelt Straf i Form af Rotting. Overinspektøren for Opdragelsesanstalterne, Formanden for Overværgeraadet, har derom meddelt mig, at han ikke i den Tid, der er forløben, siden denne Udtalelse fremkom, har haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med, hvorvidt dette Tal er rigtigt, men han anfører, hvad man maa give ham Ret i, at selv om det er rigtigt, at der i 73 Tilfælde er tildelt Straf i Form af Rotting, kan man ikke deraf slutte, at det er 73 af de 100 Drengene, der have faaet Rotting; det kan maaske være ganske faa Drengene, der have faaet det i Gentagelses-tilfælde, og som maaske ogsaa have trængt dertil. At det *kan* hælde, at Børn trænge til legemlig Straf, derom har det ærede Medlem selv tidligere været enig med os andre — jeg tager mig selv med, skønt jeg ikke den Gang havde med denne Sag at gøre, men jeg vedkender mig den Anskuelse, at det kan være saa —, og dertil indeholder ogsaa Strafferegulativet, der støtter sig til selve Børneloven, fornøden Hjemmel. Vi hørte jo ogsaa af de Udtalelser, der fremkom fra min ærede Kollega Kultusministeren, sammen med de Oplysninger, det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) gav om Klagerne fra Taasinge, at det ogsaa kan hælde, at man fra den Side tager Folk i

Forsvar, som netop have anvendt Prygl. — Jeg finder derfor ikke, i hvad der hidtil er oplyst for mig, Anledning til at imødekomme det ærede Medlems Ønske om at afskedige eller indstille til Afsked Forstanderen paa Landerupgaard, som i omtrent 40 Aar har virket der og, efter hvad der foreligger for mig, til Tilfredshed. I saa Henseende støttes han ogsaa af den stærke anbefaling, som han, efter hvad det ærede Medlem selv oplyste, for nogle Aar siden fik netop fra det ærede Medlem, og, hvad der er sket siden, kan, saa vidt det er oplyst for mig, ikke føre til nogen Forandring i mit Syn paa denne Mand. Naar det ærede Medlem i den Forbindelse udtalte: Lad ham gaa og lad ham saa faa Pension, jeg ønsker ikke nogen Forfølgelse overfor nogen af de Folk, jeg har kritiseret — er det ganske mærkeligt at se denne Udtalelse af det ærede Medlem midt mellem to andre Udtalelser, den ene angaaende „Hebron“, den anden angaaende „Flakkebjerg“, thi der anker det ærede Medlem netop i de stærkeste Ord, for „Hebron“s Vedkommende over, at Fru Bransholm skal have en Pension paa 600 Kr., hvis Bevillingen paa Finansloven vedtages, og i det andet Tilfælde over, at den tidligere Bestyrer af „Flakkebjerg“ af Anstaltens Bestyrelse har faaet tillagt en aarlig Pension af 4,000 Kr., som ikke er Statens Penge. Der synes at være nogen Modsigelse mellem det ærede Medlems Udtalelser paa disse tre Punkter, som staa lige ved Siden af hinanden. Det ærede Medlems Henstilling til mig om at søge Bestyrelserne for Børnehjemmene og vel ogsaa for Optagelseshjemmene rekrutterede med Kvinder, hvor saadanne ikke i Forvejen findes, skal jeg med Glæde imødekomme. Paa et enkelt Punkt, han nævnte, „Hebron“, er det allerede imødekommet, idet der allerede for nogen Tid siden af mig er givet Anledning til, at der er kommet en Kvinde ind i Bestyrelsen. Naar det ærede Medlem talte om Barnet Gudrun og om den Assistent under Københavns Magistrat, som han ogsaa talte om i Fjor, der skulde have begaaet strafbare Handlinger, naar han fulgte Pigebørn hørende under Københavns Magistrats Forsorg til „Hebron“ eller til andre Steder, samt naar han endelig talte om Forholdene paa Jægerspris, er det alt sammen noget, idet der ikke vedkommer Justitsministeriet. Om Jægerspris gælder ganske det samme, som min Kollega, Kultusministeren, anførte om Herlufsholm, at det er en fuldstændig privat Anstalt, som jeg